

1=4 δυναμικό διατάξι

5/10/2020

→ Ποιο είναι το αντικείμενο του μαθήματος?

• Συναρτήσεις πεπερασμένων ανεξάρτητων ή εξαρτημένων πραγματικών αριθμών, (δυναμ. έχουμε συνιστες (απειροστικές) $\therefore \bar{x} = (x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$, $x_i \in \mathbb{R}$ ανεξαρτημένες του δυναμικού \bar{x} , $n \geq 2$
 n : φυσικός

$$m, n \in \mathbb{N} = \{ n \in \mathbb{N} = \{ 1, 2, 3, \dots \} \}$$

$$\bar{x} = \{ (x_1, \dots, x_n) \rightarrow \bar{f}(x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^m$$

Εδώ το $x \in \mathbb{R}^n$ είναι η ανεξάρτητη μεταβλητή (όρισμα) η γνώση, αντίστοιχη εικόνα και $\bar{f}(\bar{x}) \in \mathbb{R}^m$ είναι η εξαρτημένη μεταβλητή ή η εικόνα του ορίσματος \bar{x} κάνω από τη συνιστώσα κάνω

→ Τα $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$ βρίσκονται σε ένα $D \subset \mathbb{R}^n$ (υποσύνολο) το πεδίο ορισμού της $\bar{f} : \bar{f} : D \rightarrow \mathbb{R}^m$

- Το \mathbb{R}^m είναι το πεδίο τιμών της \bar{f}
- Το $\bar{f}(D) \subset \mathbb{R}^m$ είναι το σύνολο τιμών της \bar{f} ή η εικόνα της \bar{f}

→ Τι εννοούμε "θα ασχοληθούμε" με τέτοιες συνιστες?

Θα εξετάσουμε : όρια, συνέχεια, διαφοροποιήσιμότητα και διαφορές σχέσιες έννοιες (ΑΝΕΙ3) και ολοκληρώματα τέτοιων συνισσεων (ΑΝΕΙ4)

Ουσιαστικά: κάνουμε "τα ίδια" όπως στην Ανάλυση, στο σχολείο, στο πρώτο έτος (αλλά για γενικεύσεις των συνισσεων που γνωρίζουμε έως τώρα. (δυναμ. $n=m=1$)

Αυτό έχει όπως διαίλογες επισημειώσεις :

Ο αλφαριθμητικός λόγος : το \mathbb{R} έχει διατάξη ενώ το \mathbb{R}^n , $n \geq 2$ δεν έχει συνεπώς :

Επίσης περιπτώσεις :

1) $n=m=1$: $D \subset \mathbb{R}$, $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ ($= \mathbb{R}^1$) ΑΠΕΙΛ, ΑΠΕΡ ΣΧΟΛΕΙΟ

2) $n \geq 2$, $m=1$: $D \subset \mathbb{R}^n$, $f: D \rightarrow \mathbb{R}$, πραγματική συνλση n ανεξτων πραγματικών μεταβλητών
[ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΥΡΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ]

3) $n=1$, $m \geq 2$: $I \subset \mathbb{R}$, διαστήμα, $f: I \rightarrow \mathbb{R}^m$
συνεχής και ομοιόμορφα παραμετρικές καμπύλες στον \mathbb{R}^m

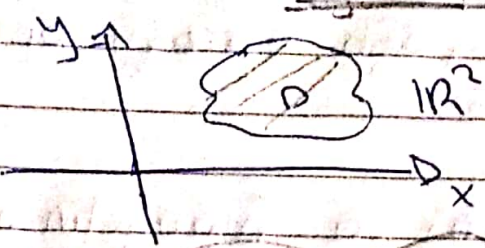
4) $n=m \geq 2$: $D \subset \mathbb{R}^n$, $f: D \rightarrow \mathbb{R}^n$ και ομοιόμορφα διασπαστικά πεδία
[ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΙΔΙΟΣ ΣΤΙΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΙΣΤΗΜΕΣ]

5) $n, m \geq 2$: $D \subset \mathbb{R}^n$, $f: D \rightarrow \mathbb{R}^m$ και ομοιόμορφα διασπαστικές συνλσεις

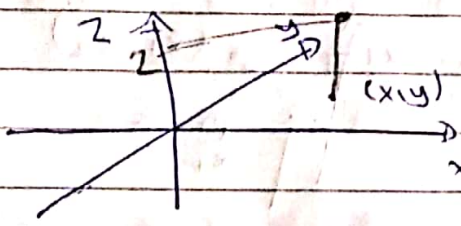
Παράδειγμα : (Για το 2) : $n=2$, $D \subset \mathbb{R}^2$, $f: D \rightarrow \mathbb{R}$
πραγματική συνλση δύο (ανεξτων, πραγματικών) μεταβλητών. Το $f(x,y) \in \mathbb{R}$ μπορεί να εδωθεί ως το ύψος ενός βουνού στο σημείο $(x,y) \in D \subset \mathbb{R}^2$.

Παρατήρηση : Αν $n=2$ φράγαμε συνλση $(x,y) \in \mathbb{R}^2$ αυτι για $(x_1, x_2) \in \mathbb{R}$,
αυτιστοιχε αν $n=3$, $(x,y,z) \in \mathbb{R}^3$ αυτι για $(x_1, x_2, x_3) \in \mathbb{R}^3$.

!!! Ποσοχη !!!

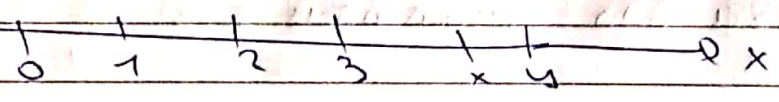
 $\mathbb{R}^2 \leftarrow$ ΕΔΩ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ f , ΟΧΙ ΤΟ ΓΡΑΦΗΜΑ

f ΣΧΟΛΕΙΟ !!
 $y = f(x) [\in \mathbb{R}]$
 $(x, f(x)) \in \mathbb{R}^2$ και παλινστα:
 $(x, f(x)) \in \Gamma_f : \{ (x, f(x)) \in \mathbb{R}^2 : x \in D \subset \mathbb{R} \}$
 του γραφήματος ως $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ με $D \subset \mathbb{R}$
 ΕΔΩ $[n=m=1]$ ↑

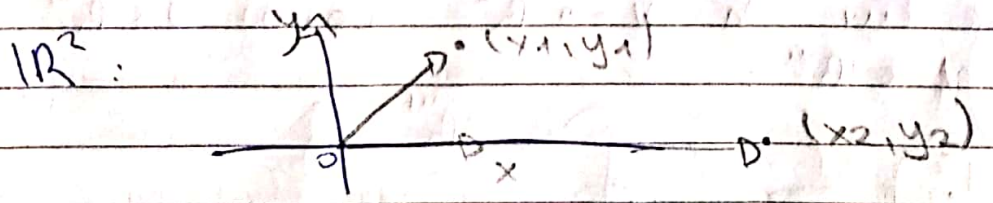
Εμείς: $(x, y, f(x, y)) \in \mathbb{R}^3$
 (x, y) : σημείο του \mathbb{R}^2 που αντιστοιχεί σε ύψος $z = f(x, y)$

-D T1 εννοούμε όταν λέμε ότι το \mathbb{R}^n έχει διάταξη ενώ το \mathbb{R}^m $n \geq 2$ δεν έχει?

Πρωμ. αναγωγισμ.

Στο \mathbb{R} υπάρχει η έννοια $x < y$ [$x_1 < x_2$], δηλ μπορούμε να πούμε το y μεγαλύτερο του x

Ποιο από τα 2 διανύσματα $(x_1, y_1), (x_2, y_2)$ είναι το μεγαλύτερο (*). Δεν συγκρίνω ως ανισότητες, αν

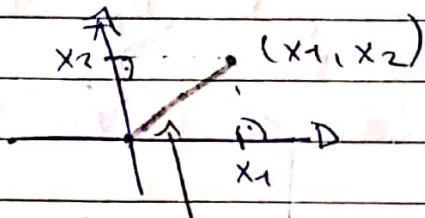
συμμετρικών ανιστάσεων (πρώτο ανέχει το μηδέν από $(0,0)$ τότε θα έχω αριθμό, άρα διατάζω, άρα θα μπορώ να τα συμματώσω.

⊛ Δεν μπορούμε να πούμε γιατί το διανύσμα είναι πραγματικά ανεξάρτητα, δηλ. "κοιτάμε" προς διαφορετικές κατευθύνσεις. Αν εισάγουμε την έννοια της νόρμας, δηλ. της απόστασης από την αρχή των αξόνων ενός διανύσματος:

$$\vec{x} = (x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$$

$$\|\vec{x}\| := (x_1^2 + \dots + x_n^2)^{1/2} \quad [=: \|\vec{x}\|_2]$$

Ευκλείδειο νόρμα ($n=2$):

έχει μήκος $(x_1^2 + x_2^2)^{1/2}$

Πυθαγόρειο θεώρημα]

Τότε μπορούμε να συμματώσουμε διανύσματα, είναι β.α., δηλ. "κοιτάμε" προς / διαφορετικές κατευθύνσεις (ο \mathbb{R}^2 έχει δύο διανύσματα)